

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2023/2

Ordföranden har ordet

För många är det nu en mellansäsong. Men för min egen del är det nu fullt ös! Jag har fem små söta valpar hemma i valplådan. Det är såååå mysigt! I skrivande stund är valparna tre veckor, så Kira sköter än så länge det allra mesta. Men det blir ändå mycket tid som vi bara sitter i valplådan och myser med dem. Nu de senaste dagarna, har de börjat att komma emot oss och vill gosa och busa. Då är de ju helt oemotståndliga! I helgen kom de små barnbarnen och hälsade på. De blev självklart helt sålda på valparna också.

Mitt tips till er andra, är att nyttja denna mellansäsong till mycket dressyr av alla de slag och självklart även apportträning. Detta nummer har apport-tema: ett uppslag från Apportkommittén med information om hur man jobbar i andra fågelhundsklubbar och de andra Nordiska länderna och ett uppslag med allmänna tankar & tips rörande apport.

I denna mellansäsong är vi alla väldigt spända på vad förslaget från Renmarks-kommittén kommer få för konsekvenser för vår fjälljakt. Vi har några representanter från Bretonklubben som driver denna fråga tillsammans med andra fågelhundsklubbar, för att vi ska kunna fortsätta få jaga i fjällen. De lobbar till både lokal- och riksdagspolitiker. Ett stort tack till er för allt jobb som ni lägger ned på detta!

Vi i Bretonstyrelsen är väldigt mån om att veta vad ni medlemmar tycker! Vi vill ha högt i tak med plast för mycket diskussion!

Det kommer skickas ut en mini-enkät till er om vad ni tycker om avelsarbete, apport-krav på jaktprov mm. Vi hoppas att många av er vill svara på enkäten. Då hjälper ni oss att göra Bretonklubben ännu bättre!

Jaktprov och HD-röntgen*) är två objektiva faktorer som vi använder i Bretonklubbens avelsarbete.

För många av oss, är jaktproven en väldigt rolig hobby. Jaktproven är i första hand ett redskap för aveln, för att ge oss ett objektiva hjälpmedel för att veta vilka hundar som vi bör avla på. Så fler hundar bör starta på jaktprov! Men det är många av er som ännu inte riktigt "vågar" starta på jaktprov. Ni kanske tror att det är jättesvårt och att det är bara proffs som startar på jaktprov. Men så är det inte alls!

På ett jaktprov ska man föra hunden, precis som vid jakt. Enda skillnaden är, att man ska visa upp hunden för domaren, i stället för en skytt. Så det är inte svårt, alla kan starta ett jaktprov! Både hundförare och hund kan vara nybörjare! I mini-enkäten kommer vi även fråga er som aldrig startat jaktprov, hur vi ska kunna hjälpa och stötta er så att ni vågar börja.

Av någon anledning har färre Bretoner HD-röntgats det senaste året. Vad beror det på? Vi bör sträva, att använda hundar med så bra höfter som möjligt i vår avel. För att hjälpa till att fortsätta utveckla Bretonerna till att få bättre höfter, uppmanar vi er alla att HD-röntga er hund. Utan HD-röntgen har vi inget objektiv verktyg för detta.

Till sist önskar jag er en riktigt skön sommar!

// Anna

*) Röntgen för att objektiva klassa höftledsdysplasi på hunden. Klass A och B är godkända höfter. Klass C är inte fullt så bra. Klass D och E avlar vi inte på.

Sommarfaror för hunden (och katten).

Bland annat värme, huggormar och olika mat kan ställa till det.

Tips för dig som ska resa med hund i sommar hittar du på SKK's hemsida, bland annat en checklista vad man bör tänka på.

Konstigt nog, trots alla påminnelser, är det varje år någon hund som lämnats i en varm bil.

TEMPERATUR I BILEN			
Klockslag	Temp ute	Väderlek	Temp i bil
08.30	+22°	sol	+23°
09.30	+22°	sol	+38°
10.30	+25°	sol	+47°
11.30	+26°	sol	+50°
12.30	+27°	sol	+52°
13.30	+27°	sol	+52°
14.30	+28°	sol	+50°

Källa: SKK 2014

Hitta ägaren till en hund i en varm bil
Skicka ett sms med bilnumret till 72 503 (avgift 3 kr + vanlig sms-avgift). Du får då ett svar med ägarens namn och bostadsort. Sök via nummerupplysningen eller på internet för att få hundägarens telefonnummer och kontakta denne.

Vid en akutsituation

Om du ser en hund i en varm bil och situationen verkar akut, se till att hunden kommer ut. Att krossa en bilruta räknas i det fallet enligt Brottsbalken 24:4 som nödvärn. Se om möjligt till att ha ett vittne och ring polisen först.

Som hundägare vet du troligen vad som är dåligt för din fyrbente vän, men vet dina gäster det?

Här kommer **några tips** från FirstVets veterinär ang midsommarmaten.

Sill, potatis och gubbröra är bara några av de klassiska maträtter som dukas upp på midsommarafton. Som djurägare är det dock viktigt att vara uppmärksam på de faror som är kopplade till maten och firandet. Midsommarmat är generellt sett fet och innehåller höga saltnivåer. Detta är något som många djur är känsliga mot och som kan leda till magproblem som kräkningar och diarré. Faktum är att frågor om kräkningar var en av de vanligaste frågorna som FirstVet fick under midsommarafton i fjol.

- Ett tips för att undvika att ditt eller en gästs husdjur får i sig något olämpligt, är att hela tiden plocka undan matrester. Duka gärna av maten efter varje rätt och se även till att städa upp mat som fallit från bordet. Ett annat tips är att informera samtliga gäster om att inte mata husdjuren och be dem att plocka upp allt som faller på marken. Därigenom kan det bli ett trevligt firande, både för människor och djur, säger Caroline Caldemar, chefsveterinär på FirstVet.

Att tänka på under midsommarfirandet

- En stor del av midsommarmaten innehåller lök som är giftigt för både hundar och katter. Lök kan bland annat ge hundar blodbrist.
- Både hundar och katter kan få magproblem som kräkningar och diarré av fet och salt mat. Hundar riskerar även att få inflammation i bukspottkörteln om de äter mycket mat som är fet.
- Benrester kan vara farliga för hundar. I värsta fall kan hunden knäcka en tand, få förstoppning eller till och med få livshotande skador på tarm eller magsäck av vassa benflisor.
- Även dessertbordet innehåller saker som är farligt för husdjuret. Choklad är giftigt för hundar och kan ställa till med magproblem, salivering, hjärklappning. I värsta fall kan det ge hjärtproblem och kramper med död som följd. Om du är osäker på hur mycket choklad som hunden fått i sig rekommenderas att kontakta veterinär för akut rådgivning.
- Glasspinnar och grillspett av trä kan bli väldigt vassa när de går sönder. Om hunden försöker äta dem kan de fastna i svalget eller i halsen och orsaka sår. Lyckas hunden svälja dem kan de i värsta fall orsaka svåra skador i hundens mage och tarm.

Varför ska man träna Apport?

Text och foto: Anna Norén

Har du någon gång svurit över din hund, för att den inte apporterar som du vill? Det antar jag, för jag tror att vi alla har gjort det. Apporten är inte alltid lätt.

När du har svurit över din hund, har du tänkt efter, varför hunden inte gör som du vill?

Jag tror att 99 % av gångerna som hunden inte apporterar, beror det på dig! Nu var jag lite kaxig, och stack ut huvudet rejält. Men de allra flesta gångerna som apporteringen inte fungerar, beror det nog på att vi är för ivriga och att vi har gått för fort fram, så hunden förstår inte riktigt vad vi menar. Så blir vi arga, fast hunden tror att den har gjort rätt. Hunden blir osäker och vill inte alls vara med på apport någon mer gång.

Varför ska vi träna apport?

Det finns flera skäl till att våra hundar bör vara duktiga apportörer. Ett starkt skäl är det etiska! Om vi har skadskjutit en fågel, så gäller det självklart att vi snarast hittar fågeln och kan avliva den.

Dessutom har vi ett lagkrav på oss, enligt §17 i Jaktförordningen gäller: Vid jakt efter ringduva, gäss eller änder ska en hund som kan apportera eller markera nedskjuten fågel medföras. Vid jakt efter övrig fågel ska en hund som kan apportera eller markera nedskjuten fågel medföras under tiden mellan solens nedgång och en timme före solens uppgång.

Sen ska man inte förringa, hur underbart det är med en hund som apporterar alla de där fåglarna som man tror att man bommat! En duktig apportör kan vända en totalt misslyckad jakt till en stor succé!

Hur tränar man apport?

Det finns många olika skolor för inläring av apport. Det gäller att hitta rätt skola, som passar både dig - och inte minst din hund. Det som fungerar med en hund, är inte säkert att det fungerar med en annan hund. Här gäller det att ha lite fingertoppskänsla och fantasi!

Men grundregeln, oavsett vilken skola man väljer, är att dela upp apporten i flera steg. Kommandot APPORT, betyder väldigt många saker samtidigt. Så det gäller att lära hunden detta steg för steg, annars blir hunden alldeles snurrig. Många pratar om Apporteringsstegen - Hålla fast - Bära - Gripa - Hämta.

En vanlig definition är tre olika huvudtyper av inläring av apportering:

1. Lekapportering
2. Apportering med Krav
3. Tvångsapportering

Lekapportering - Är jättebra just som lek. Man kan köra många olika övningar med valpen, för att stimulera och stärka all form av lustfylld hämtning av föremål. Jag kör alltid mycket bollkastning - men under kontrollerade former - med mina valpar. Jag låter valpen sitta i kastet, inget kommando mer än JA, och om valpen inte kommer tillbaka med bollen, slutar leken direkt. Men jag tror inte att en hund som man enbart kört lekapportering med kommer fungera som en bra jaktapportör.

Foto: Eva Olausson

Apportering med Krav - Är nog den vanligaste skolan, men med väldigt många varianter. Man går långsamt framåt med små myrsteg i apporteringsstegen, och ökar succesivt svårighetsgraden. På olika sätt lockar du hunden till att göra det du önskar. Först när hunden vet vad som gäller i det nya steget, lägger du på kommandot APPORT och kräver att hunden ska göra rätt.

Det bästa är att träna apport 2-3 gånger om dagen, med mycket korta pass 5-10 min.

Det ska vara roligt med apport! Trötta inte ut hunden! När hunden inte gör rätt, korrigerar man vänligt - men bestämt! Man kommer alltid till en fas, när det inte fungerar. Då har man gått för fort fram. Då är det bara att backa något steg. Så fungerar det igen. Sen går man vidare framåt.

Tvångsapport - Snabbaste vägen, som proffsen ofta använder. Detta är den gamla klassiska vorseh-skolan. Rätt gjort, apporterar alltid en hund som är inlärd med tvångsapport. På något sätt ger man hunden fysisk smärta (nyper i örat, vrider om ett stryphalsband el dyl) när hunden gapar av smärta, stoppar man in apporten i munnen, och hunden slipper smärtan. Som jag ser det, är detta absolut sista utvägen med en hund som absolut inte fungerar med apporten. Man ska absolut inte köra tvångsapport på unghundar. Hundförare som är nybörjare, bör absolut inte heller göra detta. Det är så lätt att misslyckas helt och man får en hund som aldrig apporterar.

Hur kan vi i Bretonklubben uppmuntra våra Medlemmar till att träna mer Apport?

Bretoner är lika bra apportörer som övriga fågelhundar. Men av någon konstig anledning har Bretonerna allra lägst krav på apportering vid svenska jaktprov. Vad beror det på? Jag kan inte förstå varför? Tror bretonägare att Bretoner inte klarar att apportera?

Det har hänt alltför många gånger under ett jaktprov, att en hund har gått kanonbra och går för ett första pris. Så kommer apporten och hunden får underkänd i apport. Väldigt trist! Det ska inte behöva bli så!

Tidigare fanns det inga apporteringskrav för unghundar för Bretoner. Alla andra fågelhundsra-ser har apporteringskrav för unghundar.

För att stimulera till att börja tidigare med apportträning, så ökades kraven lite blygsamt vid senaste regeländringen av våra jaktprov inför höstproven 2022. Det är fortfarande inget krav på apport varken för att få starta unghund, eller för att få pris. Men för att få ett första pris, krävs en godkänd kastapport under provet. Väldigt många tycker att detta är ett bra ökat krav, men det finns några röster som är väldigt negativa till detta.

Våra Jaktprovsregler revideras vart femte år. Vi har gott om tid inför nästa. Många vill öka apporteringskraven ytterligare för att stimulera ännu mer till träning. Apporteringskommittén har ett förslag om apporteringsruta, samma som de engelska fågelhundarna har (Setter & Pointer). Det finns de som tycker att detta vore helt förkastligt.

Vad tycker du? Vi kommer starta en diskussion på facebook och skicka ut en enkät, för att fånga upp synpunkter från er medlemmar.

Apporttest för bretoner, en väg framåt för våra jakthundar!

Text: Mats Ryderheim och Rickard Hubinette

För ett år sedan fick apportkommittén i uppdrag av styrelsen att utreda om ett särskilt apporttest skulle införas för bretoner. I uppdraget ingick också att föreslå hur ett sådant skulle kunna fungera.

I januari presenterade vi vårt förslag, nämligen att införa ett krav på godkänt apporttest för bretoner innan de startar i öppen klass på jaktprov. Vad finns det då för motiv för en sådan regelförändring? Ja, vi kom fram till följande:

- Våra bretoner blir bättre på jaktmomentet "efter skott", dvs. på att söka upp och hämta in skadskjutna och döda fåglar.
- Ett krav på godkänt apporttest signalerar att Bretonklubben tar allvarligt på jakt ur ett etiskt perspektiv. Inte minst viktigt för att motverka synpunkter från de ur allmänheten som vill begränsa eller till och med förbjuda fågeljakt.
- Färre bretoner kommer att missa att gå till pris på jaktprov, eller att få ett lägre pris på jaktprov, beroende på att hunden inte klarar av apportmomentet, alternativt sjabblar med det.
- Kraven på bretoner blir mer samstämmiga med övriga stående fågelhunds-raser i Sverige.

Vår diskussion om eventuella nackdelar med ett test resulterade i följande:

- Belastningen på domarkåren ökar.
- Klubbens administration ökar.
- Det finns en risk att kravet på godkänt test "spärrar" vissa bretonägare från att delta på prov i ökl.

När det gäller domarfrågan föreslog vi som åtgärd att regionerna skulle kunna föreslå erfarna medlemmar, som kunde utses till att döma apporttesterna. Bedömningen ska ju enbart resultera i godkänt eller ej. Vidare borde SKK Start minimera administrationen. Och när det gäller risken att "utestänga" medlemmar från jaktprov, skulle vårt förslag kunna revideras så att kravet på godkänt test enbart skulle krävas för ett 1ökl.

Hur kom vi då fram till att det test som idag alla pointrar och settrar i Sverige måste klara av innan de startar i öppen klass på jaktprov, vore bäst lämpat även för våra bretoner? Ja, vi sökte efter ett test, vilket är anpassat till den jakt med bretoner som bedrivs i hela vårt avlånga land. En breton, som används till fågeljakt på fält, i skog eller på fjäll, måste kunna apportera såväl fåglar som den sett fällas, men också det motsatta. Till skillnad mot det apporttest som weimaraner klubben använder sig av, testar vårt förslag hunden på båda dessa moment.

Hur skulle då Bretonklubben kunna förbereda sina medlemmar för vårt förslag? Ja, nuvarande jaktprovsregler kan tidigast ändras den 1 juli 2027. Det är alltså drygt 4 år dit. Så en regelförändring skulle i praktiken inte beröra de allra flesta bretoner som idag finns i landet, utan vårt förslag berör främst kommande generationer. En tydlig viljeinriktning från vår styrelse inom en snar framtid, skulle givetvis leda till ett ökat engagemang från klubbens regioner när det gäller att erbjuda medlemmar stöd i utbildningen av nya bretoner i apportmomentet. Men också leda till att enskilda medlemmar framöver skulle skruva upp ambitionen till "När min breton blir vuxen (> 2 år) ska den klara av ett apporttest". Resultat? - ännu bättre jakthundar!

Apportträning i Dalarna 2023-05-28

Visst är vår ras ur många aspekter unik. Men vi anser inte att det finns några gångbara motiv för att rasen även i framtiden ska särskilja sig från i princip alla andra stående fågelhundraser i Sverige, när det gäller krav att visa apport kvalitet före start i öppen klass på jaktprov.

Vi välkomnar synpunkter på vårt förslag. Hör av er, antingen via bretonbladet, klubbens hemsida eller FB sida, alternativt via vår mailadress, se nedan. De som vill läsa hela vår utredning kan göra det inom kort via klubbens hemsida.

Apportkommittén/
Rickard Hubinette, Mats Ryderheim
apport(at)breton.se

Apporttestets utformning (text i huvudsak från FA:s* jaktprovsregler)

Apporttestets utformning (text i huvudsak från FA:s* jaktprovsregler)

För betyget godkänd ska hunden effektivt söka, finna och avlämna minst tre av fyra fåglar och i funnet skick avlämna dem i förarens hand vid startplatsen.

Lämpligaste viltslag är jaktbar fågel av god kvalitet, godkänd av domaren. Även andra fågelarter kan användas. Frusen eller torkad fågel godkänns ej.

Testet genomförs i motvind i relativt öppen terräng med god överskådlighet. Som öppen terräng räknas mark med delvis högt gräs, mark med viss buskvegetation samt gles skogsmark. Sökområdet ska vara cirka 50x50 meter.

Tre skott ska avlossas och fyra fåglar ska användas.

Vid utplacering av fåglarna ska hunden sitta okopplad bredvid föraren och ges möjlighet att se när två fåglar kastas i samband med skott. Två fåglar utläggs därefter diskret så att hunden inte kan observera var de placeras. I samband med detta

avlossas det tredje skottet. Fåglarna ska läggas i var sin kvadrant.

Apporteringen påbörjas först när samtliga fyra fåglar är utplacerade. Föraren ska stå still på startplatsen**. Föraren får med kommandon, tecken och signaler dirigera hunden.

Det finns ingen speciell tid som en hund måste klara av testet på. Men en domare äger rätt att avbryta testet om/när hunden visar ringa intresse för att söka efter fåglarna.

Fel som ger betyget ej godkänd:

Hunden lämnar inte minst tre fåglar i förarens hand.

Hunden lämnar inte av en eller flera fåglar i funnet skick.

*Fågelhundarnas arbetsutskott, provregler för engelska hundar (pointer/setter)

**FA införde denna test för över 20 år sedan. Tills ifjol fick föraren röra sig längs baslinjen samt en tänkt linje från den till mittpunkten av området. Men fr. o. m. 2022 gäller ovanstående, dvs. att föraren ska stå still.

Apportträning i region syd 2023-05-06

Jämförelser avseende krav på apport inför och vid jaktprov för bretoner i Danmark, Norge, och Sverige samt för brittiska hundar i Sverige (FA)

Termin/klass	Danmark ¹	Norge ²	Sverige ³	FA ⁴
Vinter/vårprov				
Ukl	Inget krav	Inget krav	Godkänd apport på provet för 1ukl	Inget krav
Ökl	Inget krav	Godkänd apport på provet eller apportbevis för 1 AK (1ökl)	Godkänd apport på provet	Godkänt apporttest före start Godkänd apport på provet
Ekl	Klassen finns inte	Klassen finns inte.	Godkänd apport på provet	Klassen finns inte.
Skl	Inget krav	Godkänd apport på provet	Godkänd apport på provet	Godkänd apport på provet
Höstprov				
Ukl	Inget krav	Inget krav	Godkänd apport för 1ukl	Inget krav
Ökl	Inget krav	Godkänd apport på provet eller apportbevis för 1 AK (1ökl)	Godkänd apport på provet	Godkänt apporttest före start Godkänd apport på provet
Bkl (bruksklass)	Godkänt A-prov⁵ före start Godkänd apport på provet	Klassen finns inte.	Klassen finns inte.	Klassen finns inte.
Ekl	Klassen finns inte.	Klassen finns inte.	Godkänd apport på provet	Klassen finns inte.
Skl	Godkänt A-prov⁵, alt. 1bkl före start Godkänd apport på provet	Godkänd apport på provet	Godkänd apport på provet	Godkänd apport på provet

¹ Brittiska hundar plus breton ² Alla stående fågelhundar ³ SKF, breton

⁴ Regler för brittiska hundar i Sverige

⁵ Apportprovet består av en dubbel kastapport, apport av en utlagd kanin, samt apport i vatten.

Regionbidrag

Har du bra idéer vad din region ska göra för aktiviteter?

Bretonklubben ger bidrag till regionsaktiviteter.

För att stärka regionerna har Bretonklubbens styrelsen beslutat att ett årligt fast regionsbidrag ska utgå.

- Regionerna har rätt till att få **3 000 kr/region** och år, utan ansökan
- Max 300 kr/medlem och aktivitet får nyttjas
- Om ytterligare bidrag önskas, kan regionerna ansöka om mer bidrag.

Det fasta regionbidraget får användas till:

- Lunch & fika i samband med regionsaktivitet
- Föredragshållare
- Instruktor under dressyrkurs
- Avgift för fågelträning
- Lerduveskytte

Ett krav för att få bidrag, är att aktiviteten ska vara öppen för alla i Bretonklubben.

Om du har bra idéer på vad din region ska göra för aktiviteter, kontakta ditt regionombud! Kontaktuppgifter hittar du på <https://breton.se/regionombud/presentation/>

OBS ! Vill du ha ditt BretonBlad digitalt?

Bretonbladet har hittills skickats som papperstidning till samtliga fullbetalande medlemmar. I den tidigare utsända enkäten har en del av klubbens medlemmar uttryckt att man vill få BretonBladet digitalt. Och naturligtvis vill vi tillgodose era önskemål.

Ni som i fortsättningen vill ha Bladet digitalt (i stället för papperstidning) meddela ert önskemål till bretonbladet@breton.se eller meddela medlem@skk.se och ange att ni vill ha BretonBladet i mailen.

Ni som väljer digital variant måste vara extra noga med att vi har rätt mailadress till er.

// Redaktören

Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt bidrag till bretonbladet@breton.se eller webmaster@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas i Bladet behöver vara högupplösta. De kan komma att beskäras. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Kommande stoppdatum för att få med ett bidrag i Bladet är:
2023-09-11, 2023-12-05

Inga bidrag är för små eller för stora för publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter. Har du "bara" en vacker, dråplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.

BretonBladet
Nr 2023-3

Vad vill ni se i nästa Blad
?

Fågelhundsintresset uppmärksammas även i andra media. I Kirunatidningen har Stina Sarri skrivit om sitt intresse och om Abiskoprovet.

Stina är provledare i region Norra Norrbotten för Bretonklubben och bor i Kiruna. Hon sysslar med jakt, träning och jaktprov med sina två bretoner Vistasdalens Canja och Dea. Här berättar hon om vårvintern, jaktprov och Abiskoprovet som gick 22 april 2023.

Artikel i Kirunatidningen: Jaktprovet en trevlig och viktig utmaning för hund och jägare

Text: Stina Sarri

Tiden februari - april är en intensiv och rolig tid för en fågelhundsentusiast! Efter "mörkermånaderna" återvänder ljuset och värmen och tar med sig den gnistrande vårvintern! Avslutningen på ripjakten är den 15 mars. Fram till 30 april får vi dock släppa hund som jagar fågel, utan att förfölja vilt, för jaktträning. Under den här tiden startar även säsongens jaktprov. Perioden är relativt kort för alla göromål. När sommaren kommer och naturen är full av nytt liv, får vi vänta till hösten igen.

Jag tar ofta ut en längre semester kring mars/april. Energidepåerna fyller jag bäst på med skarsnö som glittrar i vårsolen och skrattande rikor. Planen har varit att låta Dea, den yngre hunden få mer tid och erfarenhet med fåglarna. Som sagt stängs möjligheten den 30 april. Först den 16 augusti kan vi släppa hund igen, så det känns viktigt att ta vara på tiden! Det är fantastiskt kul att se den unga hunden utvecklas i uppgiften. Dea har helt klart gjort framsteg och blivit en fin kompis att ha med. Jag ser verkligen fram emot hösten och fortsatta äventyr med henne!

Efter att jakten avslutats har vi träffat vänner och bekanta för jaktträning. Ett talesätt är att "man inte får någon jakthund hemma på soffan". Tänk vad beundransvärt mycket den stående fågelhunden ska kunna: söka i olika typer av vind och biotop, från öppet fjäll till höga videris. Den behöver lära sig hur vittringen från fågelns ter sig i olika förhållanden, ex väder och temperatur. Om fåglarna springer behöver hunden lära sig att trycka fast, annars löper dom för långt undan jägaren. När hunden fattat stånd för fågelns, ska den på kommando resa fågelns från backen och därefter stanna kvar på plats så att jägaren säkert kan skjuta. Efter detta, om situationen kräver, ska hunden kunna apportera fågelns. Momenten kräver träning som ofta börjar långt innan hunden släpps på fjället eller i skogen. Det är en obeskrivligt fin känsla att få fälla fågel över hunden, när allt blivit precis rätt! Jag blir lika frälst varje gång, oavsett hur många gånger jag upplevt det.

Mycket av det som hunden ska kunna är givetvis också genetiskt. För att utvärdera att hunden besitter de egenskaper man önskar, kan vi gå jaktprov med hunden. Jaktproven är i grunden skapad för att se vilka hundar vi vill ska gå i avel. Avelsarbetet ska idag ske systematiskt och noggrant, allt för att vi i framtiden ska kunna ha friska och sunda jakthundar! Det viktigaste med jaktprov är dock att ha roligt, utvecklas och träffa trevliga, likasinnade människor! Att starta på jaktprov där hundens kvaliteter bedöms (kvalitetsparti) är inte en tävling. Det kan vara lätt att glömma det om nervositeten tar över. Ibland kan det vara små marginaler som gör att du och hunden inte lyckas den aktuella dagen. Våga prova igen! Proven är lärorika. Jag har lärt mig massor som jag inte hade lärt mig någon annanstans.

Lasse Tano, domare vid Abiskoprovet, Stina Sarri och Vistasdalens AS Canja

Beroende på provtyp ser utformningen lite olika ut. Deltagarna med hund kallas för "parti". Ett parti kan innehålla alltifrån 7 till 20 hundar. Hundarna ställs i olika klasser beroende på ålder eller vad de kunnat prestera på prov tidigare. Domaren bedömer hundens egenskaper gällande sök, fart, stil, samarbete med föraren, fågelhantering m.m. Ett prov är alltså olikt den egna jakten, där du kanske går ensam med din hund eller med några få följeslagare. Det står tydligt i jaktprovsreglerna vad hunden bör göra eller inte får göra, beroende på vilken klass hunden går i. Lyckas du och hunden för dagen tilldelas man 1a, 2a, eller 3e pris för klassen.

Jaktproven i region Norrbotten för Bretonklubben har några säsonger blivit inställda. Utan engagerade och ideella krafter blir inte proven av. När jag valde att anordna fjällprov i Abisko var jag innerligt glad för alla de som hjälpte till. Med gemensamma krafter fick vi till en jättefin provdag!

Värmen veckorna innan hade gjort att mycket av snön smält bort. Vi fick ta av oss skidorna vid flera tillfällen och gå istället, men hundarna hade fint före att springa på. Vädret var med oss, strålande sol nästan hela dagen och bra med fågel. 75 % av hundarna gick till pris, vilket är en väldigt hög andel! Jag ställde Canja i öppenklass och tilldelades 1a pris med hederspris (HP). Därmed tituleras hon nu som svensk elithund! HP tilldelas om hunden visat särskilt framstående kvalitéer för sin klass, i alla de delar som ligger till grund för ett 1a pris. Det var rörande och väldigt kul att få den utmärkelsen! Provet avslutades med gemensam middag i Abisko, prisutdelning och trevlig samvaro.

Det finns så mycket roligt att ägna sig åt när du sysslar med hundar och jakt. Säsongerna och dess göromål avlöser varandra. Nu fortsätter vi mot sommaren som är perfekt för att träna skyttet!

Tack för mig! /Stina

Pristagarna (från vänster i bild):

Vakkuniva-Tarzan:s TA Anna förare Jørn Garnes 3UKL

Strömforsens H-Tuff förare Mathias Edlund 2UKL

Domare Lasse Tano

Tinderypen's Faicho 1 EKL med HP förare Joakim Arntsen

Vakkuniva-Tarzan:s Tuva 1 EKL förare Joachim Almgren

Vistasdalens AS Canja 1 ÖKL med HP förare Stina Sarri

Strömforsens Hoina-Kika 3 UKL förare Carola Wall med sambo Kristian Persson"

Temaserie Pälsvård: Del 2 - Huvud och öron

Text o foto: Eva Olausson

Nu är det dags att se till att öronen blir snygga och huvudet skall vara slätt med tätt intill liggande päls d.v.s ingen "tuppkam/mössa".

Två tredjedelar av öronlappen plockas slät. Hårstråna plockas alltid i växtriktningen.

När det gäller orange och leverbrunfärgad päls avråder jag från all vass behandling på huvud och öronlapp. Vad som händer om du klipper i stället för plock är att färgen blir förstörd, den blir matt och blek. Detta syns inte alls på de svarta pälsarna då jag sett många klippta öron.

Lägg öronlappen i vänster hand, kamma upp pälsen och börja plocka med tumme plus pekfinger nerifrån och uppåt.

Här blir det lite orättvist med hur mycket som behöver tas bort. En orange har nästan alltid ett slätt och fint öra där bara den övre delen behöver snyggas till. De svarta kan likna ett setteröra.

Under öronlappen mot kinden kan det behöva klippas med den tandade saxen för att ge bättre luftcirkulation till örat oavsett färg på pälsen.

Huvudet på de flesta orange är helt underhållsfria medan en svart och leverbrun kan få en mössa med mjuk päls som kan bli så lång att man kan göra både tuppkam och mittbena.

Halva huvudet är åtgärdat

Kamma upp all päls så den står rakt upp. Nu börjar man plocka på bakhuvudet i växtriktningen.

Samtidigt som man plockar med tumme + pekfinger håller man ett stadigt tag i pälsen framför det som plockas. Detta är VIKTIGT för att du inte skall lugga eller att skalpen åker fram och tillbaka, vänsterhanden gör att det blir ett motstånd.

Plocka bara några få strån i taget.

På huvudet får ni inte klippa om hunden skall ställas ut. Klipper du huvudpälsen får den fel struktur, den skall vara slät och blir vågig av vass behandling.

Lycka till !

Huvudet är färdigt

På utbildning med Origo

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Sitter här i ett fullständigt tyst hus. Klockan närmar sig midnatt. Alla sover. Hustru Eva i sin säng, våra två bretonhundar Speedo och Origo på sina bäddar strax intill mig i köket. Även Acke, den unge norrbottenspetsen som på grund av allergi hamnade hos oss som fodervärdar snusar intill mig. Jag sitter och förbereder en utbildning i eftersök på skadat klövvilt som jag skall hålla för Jägareförbundets räkning.

Funderingarna kommer i mitt huvud. Hur hamnade jag i Jägareförbundets klor egentligen, och hur kommer det sig att jag alltid jobbar som bäst på nätterna? Den första frågan är ganska lätt att svara på. Fick en förfrågan för många år sedan om jag ville ta på mig uppgiften att som länsansvarig för Norrbotten utbilda eftersöksekipage. Då både inom NVR (Nationella Viltolycksrådet) och för att förbättra eftersöket hos olika jaktlag i Norrbotten. En utmaning alltså, som dessutom ligger helt inom min intressesfär, vem kan motstå det?

Den andra frågan är betydligt svårare att ge ett rakt svar på. Det har alltid varit så. Oavsett vad saken har gällt, att slöjda, skriva, teckna eller som nu förbereda ett utbildningspass. Har kommit fram till att jag är nog en nattmänniska och som effektivast på småtimmarna.

Sakta glider tankarna över till utbildningen till steg 1 instruktör när det gäller hunddressyr. Utbildningen ingick som en del i paketet för att bli ansvarig inom eftersöksutbildningen inom länet. Utbildningsplatsen var placerad i Jämtland, en bit utanför Östersund. Vi var ett tiotal elever från hela landet under ledning av mycket kompetenta hundinstruktörer, Barbro Börjessons gäng visade det sig vara. Uppmaningen till oss deltagare var att ta med oss en hund till utbildningen, gärna en lite busig en eller en hund som på annat sätt hade en lite utmanande personlighet.

Jag tog med mig, på den tiden, unge Origo. En bretonhund med oerhörd energi men samtidigt väldigt hussebunden, nästan en enmanshund.

Det tog inte många minuter för de erfarna instruktörerna att läsa av vilken typ av hund var och en hade i kopplet.

En fantastiskt värdefull utbildning. Vi fick under den vecka som kursen bedrevs lära oss att hantera hundar med olika temperament i skiftande situationer. Vi fick till och med hantera inlånade aggressiva hundar i en övning. Det finns ändå en övning som särskilt har fastnat i mitt minne.

Origo (står för fågel)

Chefsinstruktören ville visa vad som kan hända när en hund inser att hans ledare inte längre fungerar och att det är hunden som måste ta ledartröjan och skydda sin husse eller matte. Naturligtvis blev det Origo och jag som blev förevisningsobjektet. Jag fick instruktion om att ta med Origo lös utan koppel, sätta honom vid min sida och efter det bara bli stående med hängande armar och helt tyst. Så skulle jag stå oavsett vad som hände. När Origo och jag var på plats kom gänget och ställde sig i ring runt oss, inga andra hundar fanns med i bilden.

Nu skall vi se vad som händer sade instruktören. Pigge kommer inte att agera på något sätt under det här momentet. Där stod vi två mitt i ringen. De andra deltagarna bara stirrade på oss. Origo började oroligt att titta på mig, hängande armar och ett uttryck som en imbecill i ansiktet blev mitt svar på hans frågande blick.

Efter flera minuter ser jag i ögonvrån hur Origo bryter mot kommandot "sitt" och vandrar iväg. Han går fram till en av de kvinnliga deltagarna vilken vi samarbetat med tidigare under kursen. Plötsligt stirrar han på henne och skäller ut henne efter noter. Sedan vänder han sig om, går stolt mot mig och sätter sig vid min sida.

Där har vi största hotet mot husse kommenterar Instruktören. Ytterligare några minuter under tystnad förflyter. Än en gång reser sig Origo, går fram till chefsinstruktören, lyfter på benet och släpper sitt vatten på hennes, tack och lov, stövelklädda ben.

Här bryts övningen. Instruktörerna samlas en kort stund för överläggning. Sedan kommer domen. En mycket sund hund. Husse klarade inte av situationen enligt hundens uppfattning därför blev han

tvungen att ta ledarrollen. Detta gjorde han utan att attackera någon, han bara markerade att se upp, nu är det jag som skyddar husse. Dessutom var han klok nog att räkna ut vem som hade hittat på denna idiotiska övning. Han markerade det också på ett mycket tydligt sätt. Men tänk er då vad som kan hända med en osäker eller aggressiv hund i samma situation. Farligt!

Glädjen och lättnaden hos Origo när jag fick tala om för honom att jag var ok och kunde återta ledarrollen var obeskrivlig. Jag trodde nästan att Origo skulle krypa ur skinnet av ren glädje. Hans obeskrivliga lättnad och glädje känns än i dag i mitt bröst.

Måste bara nämna att den lilla fadäsen med kiss på chefsinstruktörens stövlar kostade mig en flaska rött vid den kvällens middag. Tack och lov var det en generös ledare. Hon delade med sig av innehållet i flaskan till oss elever så långt den räckte.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

*Hundarna med barnbarnet
Stella*

Rapport från Bretonträff i Boden 2023-06-03 - 04

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Årets traditionsenliga bretonträff i Boden är genomförd. Vädergudarna bjöd på perfekt väder för en träff där hundar finns med. 10-12 grader varmt, molnigt men där solen stack fram ibland. Dessutom någon stund med lätt regn. Perfekt med andra ord.

Vi var ett 30-tal människor som möttes under de två dagar träffen pågick i åldersspannet 5 år till 75+ år. 22 hundar av skiftande raser visade också upp sig. Huvuddelen av hundarna var av rasen Breton. Men även Vorsteh, Norrbottenspets, Epagneul Picard och Kodikerhonde kunde ses bland deltagarna. 13 stycken hågade hundar och förare deltog också i den jaktdressyrkurs som genomfördes i samband med träffen.

På själva dressyrkursen fick vi första dagen lära oss vikten av kontakt och hur vi tränar det. Stadga var också ett moment i träningen. Inkallning, både som motiverad inkallning och inkallning under störning övades. Vi fick lära oss en metod för att få hunden att gå bakom oss på kommando. Dagen avslutades med grunderna för lydnadsapport träning. Dessutom fick deltagarna ut ett skriftligt underlag på alla steg i lydnadsapportträningen. Allt för att kunna träna vidare på hemmaplan.

Andra dagen var kursens inriktning special träning under jaktliknande former. Stoppet var ett viktigt tema under dagen. Stopp vid uppflygande konstgjord ripa, stopp vid flyende hare. Att snabbt kunna resa fågel med hjälp av en avanceplatta tränades också. En kontroll av hur villig en hund är på att sekundera testades. Två mycket uppskattade moment under dagen var sök i en apportruta och att följa spår med en fågel eller klöv av älg eller rådjur i slutet av spåret.

Jaktdressyrkursen leddes av den erkänt mycket skickliga och uppskattade instruktören Saila Suorsa. Saila har hjälpt oss bretonägare med att få ordning på våra hundar i 20-års tid. Det går inte att nog tacka Saila för hennes engagemang i och välvilliga inställning till vår hundras. Tack än en gång Saila Du är guld värd.

En mycket trevlig träff i mina ögon. Enormt öppensinniga och trevliga människor möttes ute på Grangärda utanför Boden under ett par dagar. Av hela mitt hjärta tackar jag alla som deltagit i bretonträffen. Det var Ni som gjorde den till den lyckade tillställning som jag uppfattat att den blev.

Jag måste bara få nämna ett namn i sammanhanget. Stina Sarri från Kiruna. Hon kunde inte komma första dagen på träffen på grund av arbete. Trots det satte hon sig i bilen på söndag morgon, kör 70 mil för att delta del av dag två på träffen i Boden. Respekt Stina.

Stina blev också den som blev bretonmästare i region Norrbotten Södra 2023 med sin bretontik Dea. Detta genom att vinna den enormt prestigefyllda tävlingen som avslutar hela bretonträffen. Tävlingen går ut på kontakt mellan hund och förare och där hunden så snabbt som möjligt skall följa förarens kommando. Vinsten satt långt inne för konkurrensen var stenhård från samtliga ekipage. Tuffas var dock utmaningen från tvåan Edvin Björnström med hunden Disa och tredjepristagaren Sofia Karlsson med sin Luna. Stort grattis alla tre.

Naturligtvis inträffar små incidenter när så många hundar och människor möts på samma plats. Andreas Sundqvist som var en av favoriterna i den avslutande tävlingen lyckades med konststycket att snubbla på sin hund. Ut ur tävlingen bar det. Vid ett tillfälle i momentet med inkallning lyckades en hund förbryta sig. Den sprang snabbt till den räv åtel som finns i närheten. Där rullade den sig njutningsfullt i delarna av de kadaver som ligger där. Matte och husse fick snällt hämta sin hund på den inte allt för väldoftande platsen.

Tusen tack från mig till samtliga deltagare i årets bretonträff i Boden.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud

Lugn i flog hos ForsWard´s

Text o foto: Pelle Lindell

Jag hade hört talas om ForsWards från andra stående fågelhundsägare. Jag hade hört att det var en annorlunda träningsfilosofi som handlade mycket om ett tyst ledarskap. Så när Bretonklubben bjöd in till två dagars kurs i Getåsen med Anna Fors Ward var jag väldigt nyfiken att hänga på och se vad de handlade om.

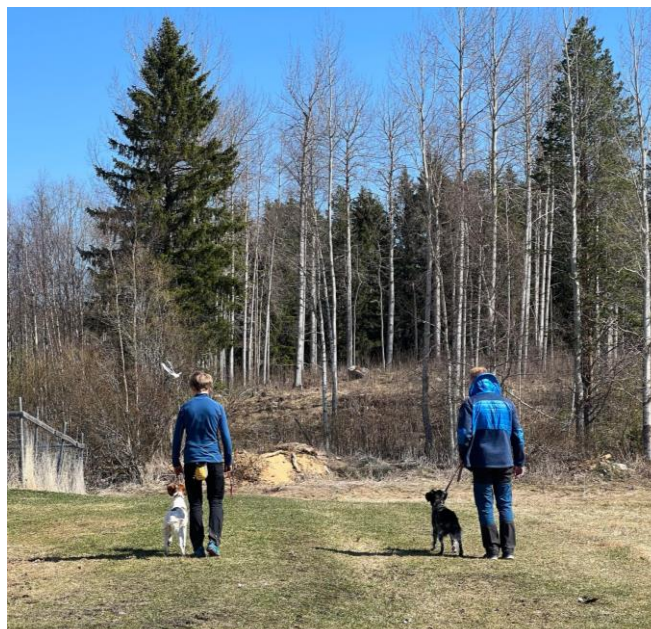

Pelle och Zeb

Det var ett glatt gäng av förare och bretoner men även en setter och en vorsteh fick plats i gruppen när vi träffade Anna och hennes kollegor för att träna lugn i flog. Första dagen började i "klassrummet" där vi fick presentera oss själva, våra hundar. Sedan var det ett pass med teori där Anna berättade om sina erfarenheter och hennes filosofi. Det var ett spännande pass där vi alla delade våra erfarenheter och utmaningar som vi har.

Sedan började vi i bilen. Lugn i flog börjar tydligen med lugn hund i bil. Det handlade om att ta bort förväntningarna. Vilka förväntningar har hunden när vi öppnar bakluckan? Vi lät det ta tid och väntade ut hundarna tills de var helt lugna. Om de hoppade ut så stoppade vi tyst tillbaka dem. Denna övning satt temat för de två dagarna; skapa ett tyst lugn när hundens förväntningar är annat. Vi gjorde samma sak med godis. När godis hölls fram skulle hund sitta (utan kommando). Detta översattes sedan till rörelser; kastad godis, kastad leksak, visionsripor och tillslut även fågel i uppflog. Målet var att få hunden att sitta helt utan kommando. I stället skulle rörelsen i sig av att något flyger i luften vara kommandot för sitt. För mig var det två otroligt spännande dagar där jag fick lära mig mycket nya övningar och synsätt

som jag direkt tagit in i verktygslådan. Inte bara kring lugn i flog utan även kopplat till vardagslydnad och apporten. Det var även ett tillfälle att träffa massa nya trevliga bretoner och bretonägare. Två riktigt härliga dagar helt enkelt!

Lugn i flog hos ForsWard's

Text o foto: Gillian Johansson

Det var en jättebra helg med Anna Fors Ward. Jag kommer därifrån upplyft att veta att jag inte behöver använda dressyrlänk.

Skönt att det finns instruktörer, eller som hon kallar sig hundcoach som brinner för de mjuka värdena, att ryck och slit i kopplet oftast har en motsatt verkan. Eller för den delen snacket att man ska härska sin hund. Jag gillar stilen att förtjäna sitt ledarskap, att hunden vill följa mig för att hunden litar på mig.

Jag lärde mig otroligt mycket t. ex. när man har en högenergi hund behöver den typ av hund inte mer tillförd energi för mina hundar går från 0-100 på en sekund, utan jag kan använda mig av ett lugnt sinne, lugna rörelser och lugn energi och det gynnar hunden och mig.

Att hjälpa en hund reglera sin energinivå i olika situationer handlar också om hur jag själv mår. Är jag nervös eller stressad eller rädd i en situation blir det svårare för mig och många med mig att leda och hjälpa hunden. Hur jag eller vi själva mår och hur sammanhanget upplevs är alltså helt avgörande för våra och hundarnas prestation/resultat. Att en lugn hund och en lugn förare tar sig an

uppgiften blir ett led i bättre fokus och då troligtvis en lyckad situation. Och Annas filosofi är, att träningen ska byggas så hunden lyckas, inte misslyckas. Typ i stället för att korrigera fel så berömer vi rätt beteende.

Anna berättade också att det hunden lärt sig själv blir hunden expert på, så låt hunden få beröm vid rätt beteende, snarare än att bestraffa dåligt beteende (det människan tycker är fel). För hunden vill göra rätt och vara till lags.

Därför är det så viktigt att vi tar hand om miljön hundar och människor ska vistas i, att vi säkerhetsställer trygga miljöer både för hund och människa.

Många kurser fokuserar på momentträning sitt, fot, apport men glömmar bort grunden. Att hunden ska lyda har man ju hört, men på bekostnad av vad?

Relation/kommunikation är avgörande. Med en bra relation kommer jag få en hund som ställer frågor till mig och blir jag bra på att kommunicera med kroppsspråk och rörelser får jag automatiskt en hund som följer.

Det var så bra och så roligt så jag hoppas att fler och fler tar efter Anna Fors Ward då det kommer till att leda/föra hund.

Mvh Gillian

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2023

Huvudmedlem: 385:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

BOZITA ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

